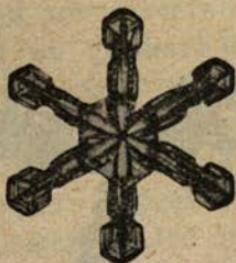

Но често се случва, щото снѣжинки, които сѫ се спустнали до единъ въздушенъ пластъ, да се издигатъ пакъ нагоре, пакъ да се спушкатъ и пакъ да се издигатъ, и това се повтаря нѣколко пѫти, преди да стигнатъ до настъ. Такива повторни издигания на снѣжинки се дължатъ на раздѣл чнитѣ въздушни течения, отъ които едни се стремятъ нагоре, а други надолу. При такова повторно издигане и спущане, снѣжинките отново минаватъ презъ въздушени пластове съ различна влажностъ и тогава, споредъ влажността на пластовете, на тѣхъ се образуватъ нови кристалчета. Такива снѣжинки отъ натрупаните разни видове кристалчета по тѣхните лжчи, добиватъ твърде сложно устройство и много мѣчно се изучаватъ.

Казватъ, че всѣко правило има изключение. Това виждаме и въ развитието на снѣжинките. Покрай правилни снѣжинки съ шест лжчи, срѣщатъ се, макаръ рѣдко, снѣжинки съ осемъ и дванадесетъ лжчи, а още по-рѣдко съ три. Съ осемъ лжчи сѫ снѣжинки, които сѫ се образували отъ две шестоожгълни пластинки, слепени помежду си. Слепяването става тѣй: едната пластинка лѣга върху частъ отъ дугата, но така, щото съответните имъ рѣброве или страни оставатъ успоредни помежду си. Образува се по тоя начинъ нова осмоожгълна пластинка, която, отъ нарастването на лжчи върху жглите, се развива въ осмолжчиста снѣжинка. Дванадесетолжчисти снѣжинки се развиватъ още въ началото на дванадесетожглови пластинки. Трилжчисти снѣжинки се развиватъ въ кълбещи се облаци, гдето става размѣстване на различни влажности. Такова размѣстване на влажностите прѣчи за правилното развитие на снѣжинките.

Сложна снѣжинка, която е минала презъ различни пластове, като повторно се е издигала нагоре и спущала пакъ.